

สารบัญ

ส่วนที่ 1 : บทนำ

	หน้า
1.1 ที่มาของโครงการและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	2

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่ทำให้ต้องปรับปรุงการบริหารและ ดำเนินการในเรื่องการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนต่างด้าวในประเทศไทย

2.1 ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายนอก	4
2.1.1 พันธกรณีของไทยมีต่อองค์การการค้าโลก/GATT	5
2.1.2 ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกหรือ APEC	8
2.2 ปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายในประเทศ	10
2.2.1 การปรับโครงสร้างการผลิตภายในประเทศ	10
2.2.2 การขาดแคลนกำลังแรงงาน	12

ส่วนที่ 3 : ระบบการจัดการของรัฐ ในเรื่องการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนต่างด้าว

3.1 การดำเนินการในปัจจุบันเกี่ยวกับการควบคุมการประกอบอาชีพ ของคนต่างด้าวที่ถูกกฎหมาย	14
3.1.1 หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบอาชีพของคนต่างด้าวตาม พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521	14
3.1.2 คนต่างด้าวที่มีสิทธิขออนุญาตทำงานได้	16
3.1.3 การยื่นคำขออนุญาตทำงาน	17
3.1.4 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต	20
3.1.5 ระยะเวลาการอนุญาต	20

	หน้า
3.1.6 การต่ออายุใบอนุญาตทำงาน	21
3.1.7 การอุทธรณ์	21
3.1.8 การยื่นหนังสืออุทธรณ์	21
3.1.9 หน้าที่ของนายจ้างหรือบุคคลที่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน	22
3.1.10 การลงโทษคนงานต่างด้าว นายจ้าง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง	22
3.1.11 วิธีการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าว	23
3.2 มาตรการผ่อนผันการประกอบอาชีพของคนต่างด้าวที่ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย	24
3.3 หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการประกอบอาชีพของคนต่างด้าว	25
3.3.1 ระดับนโยบาย : รัฐมนตรี	25
3.3.2 ระดับบริหาร : พนักงานเจ้าหน้าที่	27
3.3.3 ระดับประสานงาน : คณะกรรมการ	30
3.4 ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหาร และดำเนินการในเรื่องการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกต้องกฎหมาย	32
3.4.1 ปัจจัยด้านกฎหมาย	32
3.4.2 ปัจจัยด้านกำลังคน/การปฏิบัติงาน	35

ส่วนที่ 4 : การบริหารแรงงานต่างด้าวของต่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย

4.1 สิงคโปร์	37
4.1.1 ทิศทางการพัฒนาประเทศของสิงคโปร์	37
4.1.2 สถานการณ์ด้านแรงงานในสิงคโปร์	38
4.1.3 การดำเนินมาตรการต่อแรงงานต่างด้าว	40
4.1.4 สรุป	44

	หน้า
4.2 มาเลเซีย	45
4.2.1 ทิศทางการพัฒนาประเทศของมาเลเซีย	45
4.2.2 สถานการณ์ด้านแรงงานในมาเลเซีย	46
4.2.3 การดำเนินมาตรการต่อแรงงานต่างด้าว	47
4.2.4 สรุป	52
4.3 ใต้หวัน	53
4.3.1 สภาพเศรษฐกิจและตลาดแรงงานในใต้หวัน	53
4.3.2 การดำเนินมาตรการต่อแรงงานต่างด้าว	56
4.3.3 สรุป	59
4.4 เปรียบเทียบการบริหารงานคนต่างด้าวของไทยกับของสิงคโปร์ มาเลเซีย และใต้หวัน	60
4.4.1 การออกกฎหมายกำหนดประเภทงานหรืออาชีพที่คนต่างด้าวทำได้	62
4.4.2 การนำเข้าแรงงานต่างด้าวโดยลงนามในข้อตกลงระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล	63

**ส่วนที่ 5 : สถานการณ์การประกอบอาชีพ
และวิชาชีพที่สงวนไว้เฉพาะคนไทย 10 ประเภท**

5.1 งานขายของหน้าร้าน	64
5.2 งานควบคุมตรวจสอบหรือให้บริการทางบัญชี	70
5.3 งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมสวย	83
5.4 งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องนาฬิกา	87
5.5 งานทำที่นอนหรือผ้าห่มนวม	92
5.6 งานนายหน้าหรืองานตัวแทน ยกเว้นงานนายหน้าหรืองานตัวแทน ในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ	95
5.7 งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา	102
5.8 งานแร่ขายสินค้า	106
5.9 งานทอเสื่อหรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย ปอ ฟาง หรือเยื่อไม้ไผ่	113
5.10 งานเสมียนพนักงานหรืองานเลขานุการ	118

ส่วนที่ 6 : สรุปและข้อเสนอแนะ

	หน้า
6.1 สรุป	126
6.1.1 ปัญหาที่ต้องเผชิญ	126
6.1.2 ความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงการบริหารและดำเนินการในเรื่องการประกอบอาชีพและวิชาชีพของคนต่างด้าว	127
6.1.3 ความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในสาขาอาชีพที่ศึกษา	129
6.2 ข้อเสนอแนะ	137
6.2.1 แนวทางแก้ไขปรับปรุงระบบการจัดการของรัฐในเรื่องการเข้ามาทำงานในประเทศของคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมาย	137
6.2.2 แนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ หากมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวและกฎหมายลูกบทที่เกี่ยวข้อง	140

ภาคผนวก

 ภาคผนวก 1

 ภาคผนวก 2

บรรณานุกรม